

[Ragnhild Andersen.]

og selvom der eventuelt kan opnås forskud på invaliderente gennem kommunen, svækker usikkerheden med hensyn til muligheden for at generhverve renten rentemodtagerens initiativ til at frigøre sig fra renten.

Man burde derfor efter kommissionens opfattelse overveje, hvordan man mest hensigtsmæssigt kunne ændre rentereglerne, således at de styrkede rentemodtagernes interesser i at skaffe sig arbejdsindtægt og om muligt at overgå fra rente til at blive helt selvforsørgende. Det burde herunder overvejes, hvorvidt det eventuelt vil være hensigtsmæssigt og muligt at foretage en vis forhøjelse af den *bistandsydelse*, der som nævnt ydes til blinde, der ikke får rente. Da det rejste spørgsmål imidlertid, selvom vanskelighederne er særlig store for blinde, også vedrører andre invalidegrupper, og da det er kommissionen bekendt, at De samvirkende Invalideorganisationer har rettet henvendelse til regeringen og folketinget om ændring i reglerne om invaliderente, har kommissionen ment at måtte indskrænke sig til at pege på de anførte forhold.“

Jeg har fremdraget disse ting, fordi kommissionen ikke har stillet noget forslag, efter hvad der siges i betænkningen, ikke fordi den ikke finder anledning dertil, men fordi den ikke mener at have været berettiget dertil — hvad den også siger andetsteds — på grundlag af det kommissorium, der har været for denne kommission. Mit parti har ved tidligere lejligheder peget på vanskelighederne for de invaliderede og på de, jeg kan ligefrem sige urimeligheder, der ofte kan opstå ikke mindst for de blinde som følge af trediedelsgrænsen.

Vi har ved tidligere lejlighed her i tinget stillet forslag om, at invaliderenten ikke skulle kunne fratages invaliderede, så længe renten plus anden indtægt ikke tilsammen oversteg, hvad andre mennesker, der ikke var invaliderede, kunne opnå ved tilsvarende erhverv. Hvad de blinde angår, som jo ved udøvelse af erhverv i næsten alle tilfælde ydermere må have bistand af andre og derfor har ekstra udgifter, må det være ligetil, at en sådan regel blev gældende for dem. Mit parti opfordrer

derfor det udvalg, der nu skal ned sættes til videre behandling af lovforslaget, til også at tage denne side af sagen med i betragtning, selvom der ikke på dette punkt foreligger et forslag fra kommissionen. Vi opfordrer til, at man undersøger, om ikke der er mulighed for også på dette punkt at bedre forholdene til gavn for vore blinde.

Med disse ord skal jeg tilsige mit partiss støtte og velvilje til gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Søren Olesen: Jeg kan fuldtud tilslutte mig de velvillige ord, der fra alle sider er faldet angående de blindes forhold, og jeg skal ikke gentage dem her.

Dette lovforslag er jo ikke et direkte forslag om forsorg — bestemmelser herom findes i andre forsorgslove — men forslaget går ud på at skaffe de blinde uddannelse og vejledning og hjælp, så at de i så vidt omfang som muligt kan træde ind i erhvervslivet, hvilket naturligvis ikke alene er til nytte for samfundet, men i særlig grad er til hjælp for dem selv, idet de så føler, at de udfylder en plads i tilværelsen og ikke er unyttige, hvad jo er af den allerstørste betydning for deres menneskelige forhold.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at hjælpen på en del af disse områder, særlig hvad angår at skaffe de blinde et erhverv, at skaffe dem ind på forskellige pladser, at yde dem vejledning, har været varetaget af Dansk Blindesamfund. Jeg mener, at der også ved denne lejlighed bør lyde et anerkendende ord til Dansk Blindesamfund, fordi man netop dér gennem de mange år har taget sig af de blinde derved, at man har søgt at yde dem den vejledning og den hjælp, som de ikke kunne skaffe sig selv. Jeg er derfor glad for, at det er foreslået i lovforslaget, at der i blinde-nævnet skal være fire repræsentanter for Dansk Blindesamfund. Jeg mener, at det netop er rigtigt, at man nu knytter denne lovgivning sammen med det frivillige arbejde, som der hidtil har været for at hjælpe de blinde og svagsynede. Det skulle nemlig ikke gerne gå sådan, at hvor staten begynder at tage sig af et eller andet område, dér hører de frivillige bestræbelser op, ja, undertiden opstår der en kamp, sådan som vi har set det indenfor børneforsorgen, hvor man næsten er ved at ville forbyde de